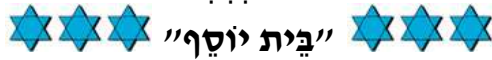

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

מיאת: הרב אהרן פרחי נשיא: אליהו לוי

הפטרה: משא דבר מקום: מאהור פגשת תולדת

30, בנובמבר 2019 עלון מספר 1007 ב' כסלו תש"ף

הדלקת נרות 12: 4 * שקיעה 30: 4 * מנחה ליל שבת 15: 4, ואח"כ שיר השירים

שחרית שבת 15: 8 * מנחה שבת 55: 3 * מוצאי שבת 11: 5, וע"פ רבנו תם 41: 5

זמן טלית 03: 6 * שעה זמנית 00: 56 * עלות השחר 52: 5 * גץ החמה 59: 6

מנחה חול 15: 4 * ערבית מנגן מקדם 56: 3 * צאת הכוכבים 06: 5

סוף זמן קריאת שמע 40: 8 * סוף זמן עמידה 36: 9 * חצות היום והלילה 11.44

איש החסד הנדיב אדון ג'ק אברהם סעודה ובניהם והוריהם לבגכה ולהצלחה

וה' יברך אותם ברוחניות ובגשמיות אמן.

נא לא לעגן בעלון זה בשעת התפלה וקריאת התורה

כמה גדול יהיה אין לו שום זכות לקיומן וילכו לאיבוד. וגם עשו הרשע לא העריך הבכורה שנתן לו ה' כשיצא ראשון מבטן אמו, והבין שיעקב קנה הבכורה על ידי לחם ונזיד עדשים, לכן ויבז עשו את הבכורה. וגם על הברכות חשב עשו שיוכל לקבלם על ידי קצת בשר ויין. ובזה הקדימו יעקב והביא גדיי עזים ויגש לו יין וישתה ועל ידי זה קיבל הברכות, ולא האמין שהכל מיד ה'. ועל ידי מסירות נפש של יעקב ותפילתו שהיה הולך ובוכה לקיים את צווי רבקה אמנו להשגת הברכות, ועל ידי כח זה של תפילה ובכיות השיג את הבכורה והברכות נתקיימו לעד. אבל עשו צעק צעקה גדולה ומרה, ואולם לא הבין איך משיגים אותם, ולכן אמר לו יצחק בא אחיך במרמה, תירגם אונקלוס ב,,חוכמה" איזה חוכמה? חוכמת התורה דכתיב: אין חכמה (תורה) ערמה. וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על התורה:

1 - ,,ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכורה" אמרו חכמים: אם רואה אדם שאינו יכול על יצר הרע, יזכור לו יום המיתה דבר זה משפיע על הצדיק, שיעשה תשובה ומעשים טובים, והתנזרות מתענוגי עולם, אבל הרשע כשזוכר את יום המיתה, מביאה אותו

בפרשתנו רואים המחלוקת בין שני אחים תאומים יעקב ועשו, ומתחילה הפרשה בלקיחת הבכורה מעשו עד לקיחת הבכורה מיצחק אביהם. רואים פה מלחמה בין הקדושה ובין הטומאה והסטרא אחרא. למה כל זה קרה? מפני שה' מתאוה לתפילתן של צדיקים, יש לשאול וכי ה' צריך את זה הלא לה' הארץ ומלוואה? אלא מי המנצח, ומי הקדוש? זה שמאמין שכל דבר מתקבל מן השמים, ולא על ידי השתדלות של האדם, אבל עשו היה מאמין שכוחו ועוצם ידו מביא כל דבר לידו. ומה בין האי להאי, כלומר מה בין המאמין שהכל מה' לבין המאמין שכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה? הראשון הוא מתקיים בידו, אבל השני אינו מתקיים בידו. ולכן על האדם שיתפלל ויבקש מה' מה שהוא רוצה, ולא יבטח על זכויותיו או על כוחו. לכן האבות היו עקרים, לפי שה' מתאוה לתפילתן ולהיותם קרובים אליו. ומזה נבנה עם ישראל. וראינו דוגמא לזה ככתוב ביציאת מצרים: ,,ופרעה הקריב" כלומר הקריב לב בני ישראל לאביהם שבשמים אז ויצעקו בני ישראל אל ה', ואז זכו לקריעת ים סוף ולכל הניסים שראו על הים, אז: ,,ויאמינו בה' ובמשה עבדו". ואדם שאינו מכיר בכך שכל מה שבידו היא מתנה משמים, אז

הדרך לרפואה ולבריאות:

החיים של ימינו לא רגועים, לא חסרות דוגמאות לחיים עם מתח נפשי בזמננו. להיפך, קשה להביא דוגמא לחיים רגועים, חוץ מאשר יום השבת. מכאן לעצות איך למרות הכל נוכל לשמור על רגיעה. בראש ובראשונה, האמונה בהשגחת ה' יתברך על כל מעשיו ועל כל מה שקורה בעולם, תביא לכך שהמעשים הקורים עם האדם לא יגרמו לו למתחים וטרדות וכבר נפסקה ההלכה בשולחן ערוך: לעולם יהא אדם רגיל לומר כל מה דעביד רחמנא לטב עביד ואומר הרב חיים מואלז'ין: ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל הדינים ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו, ולא יעשו שום רושם כלל, כשהאדם קובע בלבו לאמר: הלא ה' הוא האלוקים האמיתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם בכל העולמות כלל, והכל מלא רק אחדותו הפשוטה יתברך שמו, ועל האדם לבטל עצמו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצון בעולם, ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לאדון יחיד ברוך הוא, אז יתבטלו מעליו כל הכוחות והרצונות שבעולם, ואינם יכולים לפעול שום דבר כלל. עוד אמר שלמה המלך בחכמתו: „**דאגה בלב איש ישחנה**”. רב אמי ורב אסי יחד אמר: ישיחנה מדעתו, יחד אמר: ישיחנה לאחרים, ועל ידי הדיבור עם אחרים יפוג צערו, ולכן כדאי לשתף אדם קרוב ירא שמים ונאמן, ולפתוח לו את ליבו, והיא עצה טובה ומוצלחת.

דברי מוסר: „הנאות העולם הזה”

כתבו חכמי המוסר שהעולם הזה עם עולם הבא הם צרות זו לזו. וכל זמן שאדם הולך אחרי תענוגי והבלי העולם הזה, סימן שעדיין הוא מחוץ להשגת אורחות חיים כדי לזכות ולהנות מזיו השכינה. וכל צער העתיד לבוא לו בימי הזקנה אחרי אריכות ימים ושנים, הכל לפי שנאחז בו הקליפה מאחר והלך

להתמכרות ולהתפרקות בבחינת: אכול ושתה היום כי מחר נמות. ואומר החפץ חיים: מה שמביא את האחד להתעלות ולרוממות, מביא את האחר לשקיעה בהידרדרותו.

2 - „**ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו**”. עשה כן לכבוד אביו. וממה שהתורה הודיעה זה, נראה שנחשב לו לזכות, ויש בזה התעוררות וק"ו שלא ישנה אדם מדרך אבותיו, שהרי יצחק, אפילו שמות הבארות שקרא אותן אביו, לא רצה לשנותן. זה קל וחומר לדרכי האבות ומנהגייהם ומוסר שלהם.

היסטוריה בקצרה:

ימי החורבן 68 למנינם:

כשכפר טיטוס כשהיה בספינה בדרכו לרומא, עמד עליו נחשול שבים לטובעו, אמר לשריו כוחו של אלוקי היהודים הוא במים, אם ירצה להילחם עמי יעלה ליבשה. ונראה מי מנצח. יצאה בת קול ואמרה: רשע בין רשע, בריה קטנה יש בעולמי ויתוש שמה, אם תוכל תעשה עמה מלחמה. עלה ליבשה, בא יתוש קטן ונכנס בחוטמו ונקר בחוטמו עם כאב שבע שנים. יום אחד עבר על פתח בית נפח, שמע היתוש את קול הפטיש הגדול, ופסק מלנקר מפני קול הרעש. שמח טיטוס ואמר יש לי תקנה. בכל יום הביאו לפניו נפח והכה לפניו בפטיש, בכל יום מביא נפח גוי, ונותן לו בשכרו ארבעה דינרי זהב, וביום השני מביא נפח יהודי, לא נותן לו שכרו ואומר לו: דייד! שאתה רואה בצרתן של שונאיך. וכך נהג במשך שלושים יום, מכאן ואילך כיוון שדש – דש, חזר הכאב לראשו מניקור היתוש. עד שמת טיטוס בשנת 76 למנינם כלומר אחרי שמונה שנים לחורבן המקדש. ופצעו את מוחו, ומצאו בו את היתוש גדול כמו גוזל בן שנה משקלו 400 גרם. וציווה לפני מותו שישרפו גופו לאפר, ויפזרוהו על פני שבעה ימים, לבל ימצא אותו אלוקי ישראל להעמידו לדין.

בידו לקום, אך הרב שב ונפל. אז אמר הרב: רוח רעה שוכנת במדרגות אלו. חיש הוצאו קורות המדרגות ממקומן, ולעיניהם המשתאות של הנוכחים נראו קרעי ניירות רבים, כתבי קודש מונחים בביזיון. עיון קל בדפים הוכיח ללא ספק: הדפים נקרעו מספרי הרמב"ם – מתנגדם הגדול של הקראים ושולל דרכם. וכדי לבזותו שמו את ספריו מדרך לרגליהם. בכל פעם, בדרך עלייתם ובדרך ירידתם, רמסו ברגל גאווה את כתבי הרמב"ם. ומיד רבי רפאל חוור ומזועזע ממראה עיניו קם על רגליו והכריז: **„קראים! גוזר אני עליכם, לעולם לא יהא לכם מנין מבני עדתכם בבית כנסת זה. ולעולם לא תזכו להשלים מנין בירושלים“**. הוא עזב את המקום במחאה, ועם עזיבתו, ניתק את כל קשריו עם העדה הספרדית עם הקראים. אין ללמד את בניהם תורה, קבע, ואין להתקרב אליהם כלל. קללתו של הרב נתקיימו בדיוק נמרץ. וכל מאמצי הקראים להשלים מנין עלו בתוהו, מאז ועד היום לא עבר הקראי העשירי את מפתן בית הכנסת. ובדרך פלאית ומסתורית, בכל עת שהגיע קראי לירושלים, מת אחד הקראים המקומיים.

סיפור:

בן שבעים שנה היה הגאון הקדוש רבי אברהם יהושע, כשהתרחש עימו המעשה הזה: באחד הלילות אחרי חצות הרב נס וראה בחלומו כי הוא נחלה ונחלש, ובכל העיר מתפרסמת הידיעה הזאת וכולם מתפללים לרפואתו, רופאים מומחים סביב מיטתו וקובעים, ימים ספורים נותרו לו והחלום ממשיך, והגאון חש שהוא נפטר מן העולם למגינת לבם של בני המשפחה, ואלפי ישראל מבכים מרה עליו. ההלוויה מתעכבת בית דין של העיר קבעו יש להמתין לתלמידיו הרבים שיתאספו ממרחקים להלווייתו. ואחרי ההלוויה הרב מורד אל הקבר לקול

אחרי תענוגי עולם הזה, שהם חלק הסטרא אחרא ונהנה מהם. אבל הצדיקים שלא נהנו מאותם תענוגות, אין לטומאה ולסטרא אחרא שליטה עליהם. ועליהם נאמר: „אף בשרי ישכון לבטח.“ וואמרו בזהר מי שהוא אדוק באהבת ה' ובאהבת התורה לא ימצא הנאה ונחת רוח משום דבר של תענוגי העולם הזה, רק יתענג באהבת התורה דכתיב: מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים. אבל שאר עניני העולם הזה הנצרכים לנו מחייבים, צריך לעשות אותם ולכוון בהם דווקא כדי שיהיה לו בריאות וכח לעבודת ה' וראוי לכל אדם להתחזק ולהעמיק במחשבות טהורות ולהשכיל שכל תענוגי העולם הזה, הבל המה ומעשה תעתועים, בין רגע היה ואבד, ולא צריך לרדוף ולהמשך אחריהם, אפילו אם תזדמן לו הנאת רווח ממון, וחיך הטעם לאוכל טוב, לבוש טוב וכדומה. יראה את ההנאה ויאמר מיד: אם אהנה מדבר זה שהוא הבל וריק, על אחת כמה וכמה תהיה הנאת העולם הבא, שצדיקים יושבים ונהנים מזיו השכינה, שהיא ההנאה הגדולה עד לאין חקר. שאין אנו יכולים לצייר אחד מני אלף כל עוד נפשנו בגופנו. כי יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה, ואם יתן את כל הונו באהבת הנאת עולם הבא בוז יבוזו לו. ובפרט בענין הכבוד, שאם זכה בכבוד, לא יהנה ממנו כלל. לפי שמנכין לו מזכויותיו. לכן צריכים להתרחק מהכבוד ולהתקרב לעבודת התורה שהיא עיקר חיינו. וה' ישמרנו אמן. פלא יועץ

מגדולי ישראל:

הראשון לציין רבי רפאל מיוחס 1700-1771

כשהגיע רבי רפאל לבית הכנסת של הקראים, לאספה דחופה שמטרתה איך להענות לדרשת הממשלה מן היהודים לשלם סכום כסף עתק כדי למלאות את קופת האוצר הריקה. כשירד הרב בגרם המדרגות, מיד נפל ארצה, ומשמשו עזר

בשבת, אבל להשתמש בהם לצורך היתר כגון לפצוע אגוז, או לחצוץ שיניו וכדומה מותר, וזה נקרא לצורך גופו כלומר אני צריך לגופו של אותו מוקצה. וגם מותר לטלטלו לצורך מקומו, כגון שנמצא הכלי על הכיסא, מותר לטלטלו לצורך מקומו, ובשעה שמטלטלו מותר להחזירו למקומו המיועד לו. אבל אם יש כיסא אחר ליישב עליו, אסור לטלטלו.

2 – למה מזכירין שמור קודם זכור, ובתורה להיפך זכור קודם שמור? לפי ששמירה חלה בכניסת שבת, וזכירתו בקידוש זוכרהו על היין.

התורמים לעלון זה:

הרב **אברהם סראדר** ואשתו הגברת **נינה** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ **אולגא בת בדיעה** אשת המנוח השוחט הנאמן חכם **יעקב סראדר הלוי** ע"ה אמן. *** האדון **צ'רלי קטאן** ואשתו הגברת **מרגלית** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח **אברהם בן סלמה** ע"ה אמן. *** האדון **זוקי בלליה הכהן** ואשתו הגברת **שירלי** ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת **ברטה** ובניה **רפי – ג'ואי – ויויאן – וג'ולי** – לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **דניאל בן עיישה** ע"ה אמן. *** הגברת **לאה סלאמה הכהן** ובניה **פרג' – ג'ק – מרים** – **קלימנץ** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **יצחק בן מרים** ע"ה אמן. *** **משפחת שקאלו** לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם **טוניה מזל בת רחל** ע"ה אמן. *** **משפחת כפיף** לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם **רחל בת זקיייה** ע"ה אמן. *** **משפחת נקב** לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **ג'מיל בן עיישה** ע"ה אמן. ***

הגיעו התרומות לשבוע זה \$ 2300 ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com

בוכים, והוא מבין שעוד מעט יעמוד לפני בית דין של מעלה וחיינו יהיו פרושים לפניהם עד דק. רואה בחלום שנשמתו מתרחקת למעלה למעלה ונכנסת לאולם ענק, והיא מבינה שהיא שורה עתה באולם המשפט בבית דין של מעלה, פותחים ספריו וקורין מה עשה ופעל בעולם שממנו בא זה עתה, רעדה אחזה בו ואומר: מי יאמר זכיתי לבי. כבר שעה ארוכה נשמתו עומדת בודדה באולם, אך הדיינים בוששו משום מה מלבוא. הוא עומד וממתין ולא מבין. מה מתרחש בעולמות העליונים, לפי שמושגים של עיכובים והשתהות, יש מי שעסוק ומתמהמה, הרי רק בעולם המגושם, שלמטה קיימים מגבלות של זמן ומקום. שתי הלכות מהגאון מרדכי אליהו זצ"ל: הקורא ק"ש לא ירמוז בעיניו, ולא יקרוץ בשפתיו, ולא יראה באצבעותיו, אך לצורך מצווה, מותר לרמוז בפרשה שניה כגון לתת צדקה. וכשאומר: „**מארבע כנפות הארץ**” יקבץ את ארבע כנפות הציצית, וישים אותם ביד שמאל כנגד הלב, וישים אותם בין קמיצה לזרת, ויחזיקם עד שיגמור ודבריו חיים וקיימים לעד, בתיבת לעד. וכל פעם שאומר תיבת „**ציצית**” נושקן וכשאומר וראיתם אותו, נותנם על העיניים. כשסיים השליח ציבור ה' אלוקיכם בקול רם יענו הציבור „**אמת**” בקול רם, והשליח ציבור יענה עמהם „**אמת**” בלחש ואחר כך יחזור ויאמר „ה' **אלוקיכם אמת**” בקול רם, והציבור אינם חוזרים לומר „**אמת**”. אלא אומרים: ויציב ונכון וכו'. אבל מי שאינו מסיים עם השליח צבור, ואם השליח ציבור אינו יודע להוציא את הרבים, כשיגיע היחיד לה' אלוקיכם – יאמר „**אמת**” בלחש, ויכפיל בעצמו ויאמר „ה' **אלוקיכם אמר**”.

דיני שבת:

1 – כלי שמלאכתו לאיסור כגון פטיש – גפרור – מחט, כתבנו אסור לטלטלם